

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla użytkownika

ZEGLUXEN, 6 mg/mL, roztwór do wstrzykiwań we wstrzykiwaczu *Liraglutidum*

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiejkolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Zegluxen i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Zegluxen
3. Jak stosować lek Zegluxen
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Zegluxen
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Zegluxen i w jakim celu się go stosuje

Lek Zegluxen zawiera substancję czynną liraglutyd. Pomaga on zmniejszyć stężenie cukru we krwi tylko wtedy, gdy jest ono zbyt duże. Spowalnia również przejście pokarmu przez żołądek.

Lek Zegluxen jest stosowany jako samodzielny lek przeciwcukrzycowy w przypadku, gdy stosowanie tylko diety i wysiłku fizycznego nie wystarcza do uzyskania kontroli stężenia cukru we krwi u pacjentów, którzy nie mogą stosować metforminy (innego leku przeciwcukrzycowego).

Lek Zegluxen jest stosowany z innymi lekami przeciwcukrzycowymi w przypadku, gdy leki te nie wystarczają do uzyskania kontroli stężenia cukru we krwi. Należą do nich:

- doustne leki przeciwcukrzycowe (takie jak metformina, pioglitazon, pochodne sulfonilomocznika, inhibitor kotransportera sodowo-glukozowego 2 (SGLT2)) i (lub) insulina.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Zegluxen

Kiedy nie stosować leku Zegluxen

- jeśli pacjent ma uczulenie na liraglutyd lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Należy skonsultować się z lekarzem, farmaceutą lub pielęgniarką:

- przed rozpoczęciem stosowania leku Zegluxen,
- w przypadku rozpoznania lub występowania w przeszłości choroby trzustki.

Jeśli pacjent ma być poddany zabiegowi chirurgicznemu, podczas którego będzie znieczulony (uśpienie), powinien poinformować lekarza o przyjmowaniu tego leku.

Tego leku nie należy stosować w przypadku cukrzycy typu 1 (tzn. gdy organizm w ogóle nie wytwarza insuliny) lub cukrzycowej kwasicy ketonowej (powikłanie cukrzycy związane z dużym stężeniem cukru we krwi i zwiększeniem wysiłku oddechowego). Lek ten nie jest insuliną i w związku z tym nie należy stosować go jako zamiennika insuliny.

Stosowania leku Zegluxen nie zaleca się u pacjentów poddawanych dializie.

Stosowania leku Zegluxen nie zaleca się u pacjentów z ciężką chorobą wątroby.

Stosowania leku Zegluxen nie zaleca się u pacjentów z ciężką niewydolnością serca.

Nie zaleca się stosowania tego leku u pacjentów z ciężkimi zaburzeniami czynności żołądka lub jelit, skutkującymi opóźnieniem opróżniania żołądka (tzw. gastropareza) lub nieswoistym zapaleniem jelit.

W przypadku występowania objawów ostrego zapalenia trzustki, takich jak utrzymujący się silny ból brzucha, należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem (patrz punkt 4).

W przypadku choroby tarczycy, w tym guzków tarczycy i powiększenia tarczycy, należy zwrócić się do lekarza.

W początkowym okresie stosowania leku Zegluxen może w niektórych przypadkach wystąpić utrata płynów (odwodnienie), np. w przypadku wymiotów, nudności i biegunki. Należy pić dużo płynów, aby uniknąć odwodnienia. W przypadku jakichkolwiek pytań lub wątpliwości należy zwrócić się do lekarza.

Dzieci i młodzież

Lek Zegluxen może być stosowany u młodzieży i dzieci w wieku 10 lat i powyżej. Brak danych dotyczących stosowania tego leku u dzieci w wieku poniżej 10 lat.

Lek Zegluxen a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

W szczególności należy powiedzieć lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce, jeśli pacjent przyjmuje leki zawierające którąkolwiek z następujących substancji czynnych:

- Pochodne sulfonilomocznika (takie jak glimepiryd lub glibenklamid) lub insulina. Możliwe jest wystąpienie hipoglikemii (małego stężenia cukru we krwi) w przypadku stosowania leku Zegluxen razem z pochodną sulfonilomocznika lub insuliną, gdyż pochodne sulfonilomocznika i insulina zwiększają ryzyko hipoglikemii. W przypadku rozpoczęcia stosowania tych leków jednocześnie po raz pierwszy, lekarz może zalecić zmniejszenie dawki pochodnej sulfonilomocznika lub insuliny. Objawy zapowiadające małe stężenie cukru we krwi – patrz punkt 4. Jeśli pacjent stosuje również pochodną sulfonilomocznika (taką jak glimepiryd lub glibenklamid) lub insulinę, lekarz może zalecić badanie stężenia cukru we krwi. Pomoże to lekarzowi w podjęciu decyzji, czy należy zmienić dawkę pochodnej sulfonilomocznika lub insuliny.
- Jeśli pacjent stosuje insulinę, lekarz prowadzący powie, jak zmniejszyć dawkę insuliny i zaleci częstsze kontrolowanie stężenia cukru we krwi, aby uniknąć hiperglikemii (duże stężenie glukozy we krwi) i cukrzycowej kwasicy ketonowej (powikłanie cukrzycy występujące, gdy organizm nie może rozkładać glukozy z powodu niedostatecznej ilości insuliny).
- Warfaryna lub inne doustne leki przeciwzakrzepowe – może być konieczne częstsze wykonywanie badań oceniających krzepliwość krwi.

Ciąża i karmienie piersią

Jeśli pacjentka jest w ciąży, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko powinna poinformować lekarza. Tego leku nie należy stosować w okresie ciąży, gdyż nie wiadomo, czy może on zaszkodzić nienarodzonemu dziecku.

Nie wiadomo, czy liraglutyd przenika do mleka ludzkiego, dlatego nie należy stosować tego leku w okresie karmienia piersią.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Małe stężenie cukru we krwi (hipoglikemia) może zmniejszyć zdolność koncentracji. Należy unikać prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn, kiedy pojawią się oznaki hipoglikemii. Patrz punkt 4 – Objawy zapowiadające małe stężenie cukru we krwi. W celu uzyskania dalszych informacji należy skonsultować się z lekarzem.

Lek Zegluxen zawiera sól

Ten lek zawiera mniej niż 1 mmol (23 mg) sodu na dawkę, to znaczy, że lek uznaje się za „wolny od sodu”.

3. Jak stosować lek Zegluxen

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.

- Dawka początkowa wynosi 0,6 mg raz na dobę, przez co najmniej jeden tydzień.
- Lekarz poinformuje, kiedy należy zwiększyć dawkę do 1,2 mg raz na dobę.
- Lekarz może później zalecić zwiększenie dawki do 1,8 mg raz na dobę, jeśli nie osiągnie się odpowiedniej kontroli stężenia cukru we krwi po zastosowaniu dawki 1,2 mg.

Nie należy zmieniać dawki bez zalecenia lekarza.

Lek Zegluxen jest podawany we wstrzyknięciu pod skórę (podskórnie). Nie wolno wstrzykiwać go do żyły ani do mięśnia. Najlepsze miejsca do samodzielnego wykonania wstrzyknięcia to przednia część ud, przednia część talii (brzuch) lub górna część ramienia. Każdego dnia należy zmieniać miejsce wstrzyknięcia w celu zmniejszenia ryzyka powstawania zgrubień.

Można samodzielnie wykonać wstrzyknięcie o dowolnej porze dnia, niezależnie od posiłków. Po wybraniu najbardziej dogodnej pory dnia zaleca się wstrzykiwanie leku Zegluxen w przybliżeniu o tej samej porze dnia.

Przed pierwszym użyciem wstrzykiwacza lekarz lub pielęgniarka pokażą, jak należy go używać. Szczegółowa instrukcja obsługi znajduje się na odwrocie niniejszej ulotki.

Wstrzykiwacz nie zawiera igieł. Można go stosować z np. jednorazowymi igłami BD Ultra-Fine lub jednorazowymi igłami NovoFine o grubości 32 G i długości do 8 mm.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Zegluxen

W przypadku zastosowania większej niż zalecana dawki leku Zegluxen należy natychmiast skontaktować się z lekarzem. Pacjent może wymagać leczenia. Możliwe jest wystąpienie nudności, wymiotów, biegunki lub małego stężenia cukru we krwi (hipoglikemii). Objawy zapowiadające małe stężenie cukru we krwi – patrz punkt 4.

Pominięcie zastosowania leku Zegluxen

W przypadku pominięcia dawki, lek Zegluxen należy zastosować natychmiast, gdy się o tym sobie przypomni.

Jeśli jednak minęło ponad 12 godzin od momentu, kiedy powinno się zastosować lek Zegluxen, należy pominąć dawkę, o której się zapomniało. Następnego dnia, tak jak zwykle, należy zastosować kolejną dawkę.

Nie należy następnego dnia przyjmować dodatkowej dawki lub zwiększać dawki w celu uzupełnienia dawki pominiętej.

Przerwanie stosowania leku Zegluxen

Nie należy przerywać stosowania leku Zegluxen bez konsultacji z lekarzem. W przypadku przerwania stosowania leku, stężenie cukru we krwi może się zwiększyć.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku, należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Ciężkie działania niepożądane

Często: mogą wystąpić rzadziej niż u 1 na 10 pacjentów

- Hipoglikemia (małe stężenie cukru we krwi). Objawy zapowiadające małe stężenie cukru we krwi mogą się pojawić nagle i mogą zaliczać się do nich: zimne poty, chłodna blada skóra, ból głowy, kołatanie serca, nudności, uczucie silnego głodu, zaburzenia widzenia, senność, uczucie osłabienia, nerwowość, niepokój, stan splątania, trudności z koncentracją, drżenie. Lekarz udzieli informacji na temat, jak leczyć objawy spowodowane małym stężeniem cukru we krwi i jak się zachować w przypadku zauważenia objawów zapowiadających ten stan. Wystąpienie powyższych objawów jest bardziej prawdopodobne, jeżeli stosowana jest równocześnie pochodna sulfonilomocznika lub insulina. Lekarz może zmniejszyć dawkę tych leków przed zastosowaniem leku Zegluxen.

Rzadko: mogą wystąpić rzadziej niż u 1 na 1 000 pacjentów

- Ciężka reakcja uczuleniowa (reakcja anafilaktyczna), w tym dodatkowe objawy, takie jak trudności z oddychaniem, obrzęk gardła i twarzy, przyspieszone bicie serca, itd. Jeśli wystąpią jakiegokolwiek z tych objawów, natychmiast należy zwrócić się o pomoc medyczną i niezwłocznie skontaktować się z lekarzem.
- Niedrożność jelita. Ciężka postać zaparcia, któremu towarzyszą takie objawy jak ból brzucha, wzdęcia, wymioty, itd.

Bardzo rzadko: mogą wystąpić rzadziej niż u 1 na 10 000 pacjentów

- Stany zapalne trzustki (zapalenie trzustki). Zapalenie trzustki może mieć ciężki przebieg, potencjalnie zagrażający życiu. Należy zaprzestać stosowania leku Zegluxen i natychmiast skontaktować się z lekarzem w przypadku wystąpienia któregokolwiek z poniżej wymienionych ciężkich działań niepożądanych:
silny i uporczywy ból brzucha (w okolicy żołądka) mogący promieniować do pleców, a także nudności i wymioty, ponieważ mogą to być objawy zapalenia trzustki.

Inne działania niepożądane

Bardzo często: mogą wystąpić częściej niż u 1 na 10 pacjentów

- Nudności. Zwykle przemijające.

- Biegunka. Zwykle przemijająca.

Często: mogą wystąpić rzadziej niż u 1 na 10 pacjentów

- Wymioty.

W początkowym okresie stosowania leku Zegluxen może niekiedy wystąpić utrata płynów (odwodnienie), np. w przypadku wymiotów, nudności i biegunki. Należy pić dużo płynów, aby uniknąć odwodnienia.

- Ból głowy
- Niestrawność
- Zapalenie żołądka (nieżyt żołądka). Do objawów należą: ból brzucha, nudności i wymioty.
- Refluks żołądkowo-przełykowy. Do objawów należy zgaga.
- Bolesny lub wzdęty brzuch
- Uczucie dyskomfortu w jamie brzusznej
- Zaparcie
- Wzdęcia z oddawaniem wiatrów
- Zmniejszenie apetytu
- Zapalenie oskrzeli
- Przeziębienie
- Zawroty głowy
- Przyspieszenie tętna
- Zmęczenie
- Ból zęba
- Reakcje w miejscu wstrzyknięcia (takie jak zasinienie, ból, podrażnienie, swędzenie i wysypka)
- Zwiększona aktywność enzymów trzustkowych (takich jak lipaza i amylaza).

Niezbyt często: mogą wystąpić rzadziej niż u 1 na 100 pacjentów

- Reakcje uczuleniowe takie jak świąd (swędzenie) i pokrzywka (rodzaj skórnej wysypki)
- Odwodnienie, niekiedy z zaburzeniami czynności nerek
- Złe samopoczucie
- Kamienie żółciowe
- Zapalenie pęcherzyka żółciowego
- Zmiana smaku
- Opóźnienie opróżniania żołądka.

Częstość nieznana: częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych

- Grudki pod skórą mogą być spowodowane przez gromadzenie się białka o nazwie amyloid (amyloidoza skórna; częstość występowania nie została określona).

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa, tel.: + 48 22 49 21 301, faks: + 48 22 49 21 309, strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl> Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu. Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Zegluxen

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na etykiecie wstrzykiwacza i pudełku tekturowym po „EXP”. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Przed użyciem:

Przechowywać w lodówce (2°C – 8°C). Nie zamrażać.

Podczas stosowania:

Wstrzykiwacz można przechowywać do jednego miesiąca w temperaturze poniżej 30°C lub w lodówce (2°C – 8°C). Nie zamrażać.

Jeśli wstrzykiwacz nie jest używany, w celu ochrony przed światłem nakładać nasadkę na wstrzykiwacz.

Nie stosować tego leku, jeśli roztwór nie jest przezroczysty i bezbarwny lub prawie bezbarwny.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Zegluxen

- Substancją czynną leku jest liraglutyd. 1 mL roztworu do wstrzykiwań zawiera 6 mg liraglutynu. Jeden wstrzykiwacz półautomatyczny napełniony zawiera 18 mg liraglutynu.
- Pozostałe składniki leku to: sodu cytrynian dwuwodny, glikol propylenowy, fenol oraz woda do wstrzykiwań. Dodatkowo kwas solny i (lub) sodu wodorotlenek mogą być dodane w celu dostosowania pH.

Jak wygląda lek Zegluxen i co zawiera opakowanie

Lek Zegluxen jest dostarczany jako przezroczysty i bezbarwny lub prawie bezbarwny roztwór do wstrzykiwań we wstrzykiwaczu. Każdy wstrzykiwacz zawiera 3 mL roztworu wystarczającego na 30 dawek po 0,6 mg, 15 dawek po 1,2 mg lub 10 dawek po 1,8 mg.

Lek Zegluxen jest dostępny w opakowaniach zawierających 1, 2, 3, 5 wstrzykiwaczy lub opakowanie zbiorcze zawierające 2 opakowania po 5 wstrzykiwaczy półautomatycznych napełnionych (10 wstrzykiwaczy półautomatycznych napełnionych). Opakowanie nie zawiera igieł.

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny i importer

Podmiot odpowiedzialny

Zentiva, k.s.

U kabelovny 130

Dolní Měcholupy

102 37 Praga 10

Republika Czeska

Importer

Pharmadox Healthcare Ltd.
KW20A Kordin Industrial Park
Paola, PLA 3000
Malta

Ten lek jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod następującymi nazwami

Austria: Zegluxen 6 mg/ml Injektionslösung in einem Fertigpen
Bułgaria: ЗЕГЛУКСЕН
Chorwacja: Zegluxen 6 mg/ml otopina za injekciju u napunjenoj brizgalici
Polska, Republika Czeska: ZEGLUXEN
Rumunia: ZEGLUXEN 6mg/ml solutie injectabila in stilou preumplut

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji dotyczących tego leku należy zwrócić się do miejscowego przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego:

Zentiva Polska Sp. z o.o.,
ul. Bonifraterska 17
00-203 Warszawa, Polska
tel.: +48 22 375 92 00

Data ostatniej aktualizacji ulotki: listopad 2025

INSTRUKCJA OBSŁUGI WSTRZYKIWACZA Z LEKIEM ZEGLUXEN

Przed użyciem wstrzykiwacza należy uważnie zapoznać się z treścią poniższej instrukcji.

Wstrzykiwacz zawiera 18 mg liraglutynu. Można wybrać dawki 0,6 mg, 1,2 mg oraz 1,8 mg.

Wstrzykiwacz jest przeznaczony do stosowania z jednorazowymi igłami. Igły nie są dołączone do opakowania. Zaleca się stosowanie z tym wstrzykiwaczem jednorazowych igieł BD Ultra fine lub NovoFine.

Igła (przykład)

Wstrzykiwacz liraglutynu

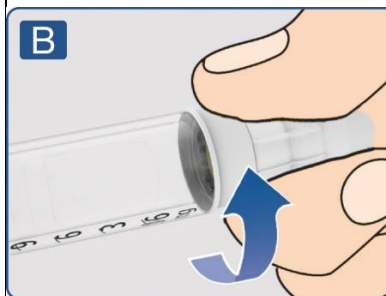
Przygotowanie wstrzykiwacza

Sprawdzić nazwę oraz kolorową etykietę wstrzykiwacza, by upewnić się, że wstrzykiwacz zawiera liraglutyd. Stosowanie niewłaściwego leku może wyrządzić poważne szkody.

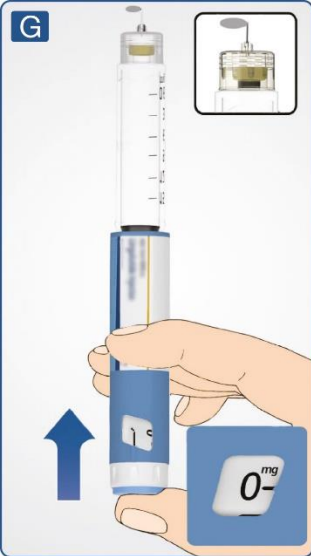
Zdjąć nasadkę wstrzykiwacza.

Zdjąć papierową nalepkę z nowej jednorazowej igły. Mocno i starannie przykręcić igłę do wstrzykiwacza.

Zdjąć zewnętrzną osłonkę igły i zachować ją na później.	
Zdjąć wewnętrzną osłonkę igły i usunąć ją.	
⚠ Zawsze do każdego wstrzyknięcia należy użyć nowej igły. Zmniejsza to ryzyko zanieczyszczenia, zakażenia, wyciekania liraglutynu, zablokowania igieł oraz niedokładnego dawkowania. ⚠ Należy uważać, by nie zgąć ani nie uszkodzić igły. ⚠ Nigdy nie należy nakładać ponownie wewnętrznej osłonki igły. Można ukłuć się igłą.	
Dbanie o wstrzykiwacz • Nie należy próbować naprawiać ani rozmontowywać wstrzykiwacza. • Przechowywać wstrzykiwacz z dala od kurzu, brudu i wszelkiego rodzaju płynów. • Czyścić wstrzykiwacz szmatką zwilżoną łagodnym detergentem. • Nie należy próbować myć, moczyć ani smarować wstrzykiwacza, ponieważ można go w ten sposób uszkodzić.	
⚠ Ważne informacje • Nie udostępniać wstrzykiwacza ani igieł innym osobom. • Wstrzykiwacz przechowywać w miejscu niedostępnym dla innych osób, zwłaszcza dzieci. • Każdego dnia należy zmieniać miejsce wstrzyknięcia w celu zmniejszenia ryzyka powstawania zgrubień.	
Sprawdzanie przepływu w przypadku każdego nowego wstrzykiwacza W przypadku każdego nowego wstrzykiwacza należy sprawdzić przepływ przed pierwszym wstrzyknięciem. Jeśli wstrzykiwacz jest już stosowany, należy przejść do punktu H „Nastawienie dawki”. Obracać pokrętkę nastawiania dawki, aż symbol sprawdzania przepływu ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem.	

Trzymając wstrzykiwacz igłą skierowaną do góry delikatnie stuknąć palcem kilka razy we wkład. Spowoduje to, że wszelkie pęcherzyki powietrza zbiorą się w górnej części wkładu.	
Trzymając wstrzykiwacz igłą skierowaną do góry, wcisnąć przycisk podania dawki, aż oznaczenie 0 mg ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem. Na końcu igły powinna pojawić się kropla liraglutynu. Jeśli kropla liraglutynu nie pojawi się, należy powtarzać etapy od E do G do czterech razy. Jeśli kropla liraglutynu nadal się nie pojawi, należy zmienić igłę i jeszcze raz powtórzyć etapy od E do G. Nie stosować wstrzykiwacza, jeśli kropla liraglutynu nadal się nie pojawia. Oznacza to, że wstrzykiwacz jest wadliwy i należy użyć nowego.	
⚠ W przypadku upuszczenia wstrzykiwacza na twardą powierzchnię lub podejrzenia, że wstrzykiwacz nie działa prawidłowo, zawsze należy nałożyć nową jednorazową igłę i sprawdzić przepływ przed wstrzyknięciem.	

Nastawienie dawki

Należy zawsze upewnić się, że wskaźnik znajduje się w jednej linii z oznaczeniem 0 mg.

Obrócić pokrętko nastawiania dawki, aż oznaczenie odpowiedniej dawki (0,6 mg, 1,2 mg lub 1,8 mg) ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem.

Jeżeli przez pomyłkę wybrano złą dawkę, należy obrócić pokrętko nastawiania dawki w tył lub w przód, aż oznaczenie odpowiedniej dawki ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem.

W czasie cofania pokrętła nastawiania dawki należy uważać, aby nie wcisnąć przycisku podania dawki, gdyż może to spowodować wyciekanie liraglutylu.

Jeśli pokrętko nastawiania dawki zatrzyma się zanim pożądana dawka ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem, oznacza to, że nie ma wystarczającej objętości liraglutylu do podania pełnej dawki. Można wtedy:

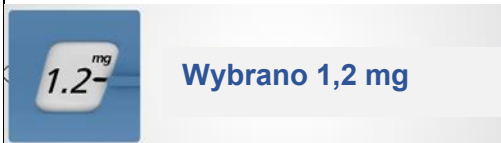
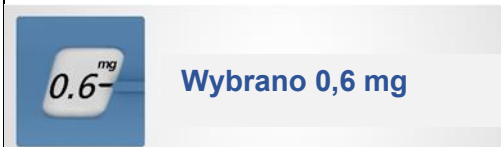
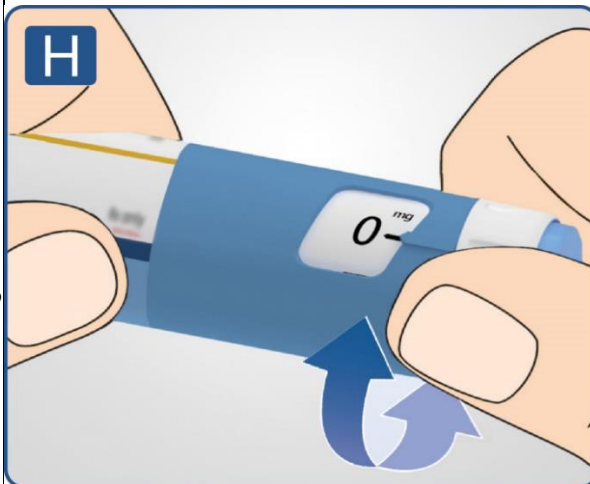
Podzielić dawkę na dwa wstrzyknięcia:

Obrócić pokrętko nastawiania dawki w dowolnym kierunku, aż oznaczenie 0,6 mg lub 1,2 mg ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem. Wstrzyknąć dawkę. Następnie przygotować nowy wstrzykiwacz i wstrzyknąć pozostałą ilość miligramów potrzebnych do uzupełnienia dawki.

Dawkę można podzielić pomiędzy obecnym wstrzykiwaczem, a nowym, tylko wówczas, jeśli zostało przeprowadzone szkolenie przez pracownika służby zdrowia. Należy użyć kalkulatora, aby zaplanować dawkę. Jeśli dawka zostanie źle podzielona, może zostać podane za dużo lub za mało liraglutylu.

Wstrzyknąć pełną dawkę nowym wstrzykiwaczem:

Jeśli pokrętko nastawiania dawki zatrzyma się, zanim oznaczenie 0,6 mg ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem, należy przygotować nowy wstrzykiwacz i wstrzyknąć nim pełną dawkę.

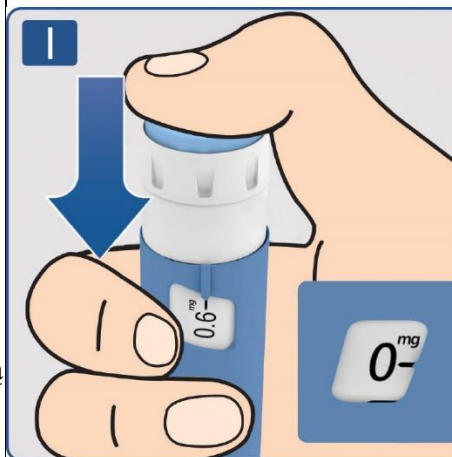
⚠ Nie należy próbować nastawiać dawek innych niż 0,6 mg, 1,2 mg lub 1,8 mg. Cyfry w okienku muszą znajdować się dokładnie w jednej linii ze wskaźnikiem, aby zapewnić podanie odpowiedniej dawki. W czasie obracania pokręteł nastawiania dawki słychać kliknięcia. Nie wolno się nimi posługiwać w celu nastawienia dawki.
Nie należy korzystać z podziałki wkładu w celu odmierzenia ilości liraglutynu potrzebnej do wstrzyknięcia, gdyż nie jest ona wystarczająco dokładna.

Wykonanie wstrzyknięcia

Wbić igłę w skórę stosując się do zaleceń lekarza lub pielęgniarki. Następnie postępować zgodnie z poniższą instrukcją:

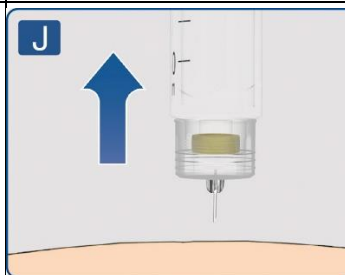
W celu wykonania wstrzyknięcia wcisnąć przycisk podania dawki, aż oznaczenie 0 mg ustawi się w jednej linii ze wskaźnikiem. Należy uważać, aby w trakcie wstrzyknięcia nie dotknąć okienka palcami ani nie nacisnąć z boku pokręteł nastawiania dawki. Może to zablokować wstrzyknięcie.

Trzymać przycisk podania dawki wciśnięty i pozostawić igłę wbitą w skórę przez co najmniej 6 sekund. Ma to na celu upewnienie się, że została podana pełna dawka.

Wyjąć igłę.

Na końcu igły może pojawić się kropla liraglutynu. Jest to typowe i nie ma wpływu na podaną dawkę.

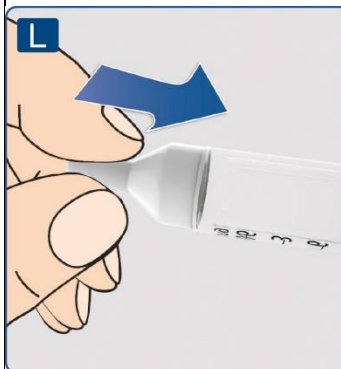

Wprowadzić końcówkę igły do zewnętrznej osłonki igły bez dotykania igły lub zewnętrznej osłonki igły.

Gdy igła jest schowana, ostrożnie docisnąć zewnętrzną osłonkę igły do oporu. Następnie odkręcić igłę. Ostrożnie usunąć igłę i z powrotem nałożyć nasadkę na wstrzykiwacz.

Jeśli wstrzykiwacz jest pusty, należy go ostrożnie usunąć bez przymocowanej igły. Należy usunąć wstrzykiwacz i igłę zgodnie z lokalnymi przepisami.

- ⚠ Po każdym wstrzyknięciu należy zdjąć igłę i przechowywać wstrzykiwacz bez nałożonej igły.
- ⚠ Zmniejsza to ryzyko zanieczyszczenia, zakażenia lub wyciekania liraglutynu, zablokowania igieł i niedokładnego dawkowania.
- ⚠ Opiekunowie muszą bardzo ostrożnie obchodzić się z zużytymi igłami, aby uniknąć ukłucia się igłą i przeniesienia zakażenia.